

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH080012
NAZWA
OBSZARU Kargowskie Zakola Odry

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH080012	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Kargowskie Zakola Odry

1.4. Data opracowania 2001-11	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-08
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2017-04
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 16 marca 2017 r. w spr. soo Kargowskie Zakola Odry (PLH080012)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
15.669

Szerokość geograficzna
51.9933

2.2. Powierzchnia [ha]:

3070.28

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL43	Lubuskie
------	----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			75.0		G	A	C	A	A
3270			10.0		P	B	C	B	B
6430			61.0		G	A	C	A	B
6440			19.0		G	C	C	C	B
6510			9.5		G	C	C	C	C
9170			318.0		G	A	C	B	B
9190			3.5		G	D			
91E0			299.0		G	A	C	A	A
91F0			328.0		G	A	C	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C			
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie	
F	1130	Aspius aspius			p	1	50	i	C	P	B	B	C	B	
A	1188	Bombina bombina			p	150	300	i		M	C	C	C	C	
M	1337	Castor fiber			p	17	29	i	C	P	C	A	C	B	
I	1088	Cerambyx cerdo			p				R	DD	D				
F	1149	Cobitis taenia			p	1	50	i	C	P	C	A	C	B	
M	1355	Lutra lutra			p	2	6	i	R	P	C	A	C	B	
F	1145	Misgurnus fossilis			p	1	50	i	R	P	C	A	C	C	
F	5339	Rhodeus amarus			p	1	50	i	C	P	C	A	C	B	

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	1.71
N10	10.89
N06	10.03
N17	3.17
N16	48.4
N23	0.79

N12	25.0
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje ochroną fragment krajobrazu roślinnego doliny dużej rzeki nizinnej o powierzchni nieco ponad 3 000 ha w granicach wyznaczonych pomiędzy miejscowościami Miłsko i Przewóz (na południu) a Cigacicami (na północy). Ostoja jako obszar Natura 2000, rozciąga się na długości około 11,0 km, przy szerokości od 300 m w największym miejscu do około 2,6 km w miejscu najszerszym.

Dominującym typem gleb obszaru są głównie mady rzeczne wykształcające się pod wpływem zachodzących procesów madotwórczych lub inne gleby organiczne, cechujące się wysokim poziomem wód gruntowych. Ponad połowa powierzchni obszaru podlega cyklicznym zalewom wód rzeki Odry, zgodnie z jej naturalnym cyklem wezbrań lub jest podtapiana na skutek ruchomych wód gruntowych. Tak specyficzne uwarunkowania hydrologiczne obszaru, przyczyniły się do wykształcenia jednych z najlepiej zachowanych w Polsce zachodniej i cechujących się wysokim stopniem naturalności zbiorowisk różnych typów lasów łęgowych, a w szczególności kompleksów lasów dębowo-wiązowo-jesionowych oraz łęgów wierzbowych i topolowych (Danielewicz, Pawlaczyk 2004). Ponadto w obszarze występuje także mozaika bardzo cennych siedlisk otwartych, o charakterze ekosystemów seminaturalnych związanych z funkcjonowaniem w obszarze modelu tradycyjnej, opartej na podstawach ekstensywnego użytkowania gospodarki rolnej.

Część obszaru Kargowskie Zakola Odry PLH080012 znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu "17-Rynny Obrzycko-Obrzańskie" oraz "21-Nowosolska Dolina Odry", a także pokrywa się również w znaczącej części z obszarem specjalnej ochrony ptaków Dolina środkowej Odry PLB080004.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar ważny w szczególności dla ochrony siedlisk lasów łęgowych i grądowych, starorzeczy, a także bardzo cennych siedlisk łąk selernicowych i zbiorowisk namulisk rzecznych.

Przedmiotami ochrony obszaru jest 8 typów siedlisk przyrodniczych: 3150, 3270, 6430, 6440, 6510, 9170, 91E0 i 91F0, a także boleń, piskorza, koza, różanka, kumak nizinny, bóbr europejski, wydra, mopek i nocek duży.

3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion Siedlisko w obszarze rozmieszczone jest równomiernie na terenie całego obszaru, występując głównie wzdłuż rzeki Odry oraz jej dopływów w formie licznych i bardzo zróżnicowanych pod względem powierzchni płatów. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnię około 75 ha (co stanowi 2,4% całkowitej powierzchni obszaru). Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: A, w tym:

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie potwierdzenia, iż fitocenozы stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną jak dla tej jednostki syntaksonomicznej charakterystyczną kombinację gatunków oraz w większości zidentyfikowanych siedlisk optymalnie wykształconą strukturę przestrzenną (w postaci wyraźnie zaznaczonej i wykształconej strefowości roślin zanurzonych, pływających oraz wynurzonych).

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania struktury: I (doskonale zachowana), z uwagi na stwierdzoną typowość wykształcenia fizjonomii zbiorowisk roślinnych tworzących siedlisko, wysoki udział gatunków rodzimych i charakterystycznych dla jednostek syntaksonomicznych stanowiących identyfikatory geobotaniczne siedliska, a także optymalnie zachowany proces naturalnego mieszania wód starorzeczy z wodami rz. Odry w okresie periodycznych zalewów obszaru (czynnik warunkujący dynamiczny stan równowagi siedliska w obszarze).

3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidens* p.p.

Siedlisko w obszarze występuje wzdłuż strefy przykorytowej i niższych położań terasy zalewowej rzeki Odry, najczęściej w formie niewielkopowierzchniowych płatów cechujących się (w zależności od warunków hydrologicznych w danym roku) znaczącą zmiennością powierzchni oraz miejscem występowania. Siedlisko z uwagi na naturalną specyfikę dynamiki rozwoju praktycznie niemożliwe w określeniu ilościowym, stąd uznano za bezzasadne wykonanie próby podania precyzyjnej wielkości zasobów powierzchniowych siedliska w obszarze. Powierzchnia siedliska zmienna jest sezonowo i dynamicznie zmienia się w zależności od

poziomu wód, dlatego też mapowanie siedliska o charakterze efemerycznym jest niezwykle trudne. Powierzchnia została określona szacunkowo na podstawie danych własnych RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, liczby punktów monitoringowych GIOŚ oraz map, zatem rzeczywista powierzchnia może się różnić. W najbliższym czasie planowane jest uzupełnienie stanu wiedzy w tym zakresie.

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: B, w tym:

Reprezentatywność: ocena B (dobra), nadana na podstawie stwierdzenia, iż fitocenozy stanowiące identyfikatory geobotaniczne siedliska posiadają pełną jak dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków wykształconą w typowych warunkach cyklicznych podtopień i/lub częściowych zalewów wodami rzecznyymi, na żyznych glebach zasobnych w azot.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fizjonomii fitocenoz stanowiących geobotaniczne identyfikatory siedliska oraz wysoki udział gatunków charakterystycznych wykształconych w typowych dla przedmiotowego ekosystemu przyrodniczych warunkach zróżnicowanego reżimu hydrologicznego rzeki. stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonowania w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki o zróżnicowanych przepływach wód oraz zachodzącymi niezaburzonymi procesami aluwialnymi.

6430 Ziołorośla górskie (*Adennostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Siedlisko w obszarze występuje równomiernie na terenie całego obszaru, głównie w formie punktowych i/lub liniowych niewielkopowierzchniowych płatów, towarzyszących lasom łęgowym, zaroślom wierzbowym oraz starorzeczom. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnie około 61 ha (co stanowi 1,9% całkowitej powierzchni obszaru).

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: B, w tym:

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie potwierdzenia, iż fitocenozy stanowiące identyfikatory geobotaniczne siedliska posiadają pełną jak dla tej jednostki syntaksonomicznej charakterystyczną kombinację gatunków wykształconą w typowych warunkach cyklicznych podtopień wód rzecznych, na żyznych glebach zasobnych w azot, współwystępując w zwartych kompleksach przestrzennych wraz ze zbiorowiskami łągów nadrzecznych.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania struktury: I (doskonale zachowana), z uwagi na stwierdzoną typowość wykształcenia fizjonomii zbiorowisk roślinnych tworzących siedlisko, wysoki udział gatunków charakterystycznych w obrębie jednostek syntaksonomicznych stanowiących identyfikatory geobotaniczne siedliska, a także optymalnie zachowany kontakt ziołorośli ze zbiorowiskami różnych typów lasów łęgowych z którymi tworzą zwarty kompleks przestrzenny roślinności typowej dla dolin rzecznych.

6440 Łąki selernicowe (*Cnidion dubii*)

Siedlisko rozmieszczone jest skupiskowo w obszarze występując w zasadzie na trzech stanowiskach zlokalizowanych w północno-wschodniej i południowej części ostoi w formie zróżnicowanych pod względem powierzchni płatów. Największy i najlepiej zachowany fragment łąk selernicowych położony jest w odległości ok. 0,3 km na NW od miejscowości Tarnawa. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnie około 19 ha (co stanowi 0,6% całkowitej powierzchni obszaru).

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: B, w tym:

Reprezentatywność: ocena C (znacząca), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają znaczącą, jak dla tej jednostki syntaksonomicznej charakterystyczną kombinację gatunków wykształconą w typowych warunkach okresowych zalewów lub wyraźnie zmiennych warunkach wilgotnościowych.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), z uwagi na wysoką ekspansywność rodzimych gatunków i częściowo zdegradowaną strukturę przestrzenną siedliska na skutek braku użytkowania lub użytkowania nie właściwego. stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Odry, cechującego się zmiennością przepływów oraz z cyklicznymi zalewami i podtopieniami obszaru. stopień możliwości odtworzenia: II (możliwy przy średnim nakładzie środków), głównie poprzez wdrożenie działań ochronnych w formie ekstensywnego użytkowania kośnego siedliska, zgodnie z jego specyfiką oraz wymogami.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Siedlisko w obszarze występuje wyłącznie w części północnej obszaru w formie nielicznych i zróżnicowanych pod względem wielkości płatów. Największy i najlepiej zachowany fragment łąk świeżych położony jest w odległości ok. 3,0 km na E od miejscowości Cigacice Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnie około 9,50 ha (co stanowi 0,3% całkowitej powierzchni obszaru).

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: C, w tym:

Reprezentatywność: ocena C (znacząca), nadana na podstawie potwierdzenia, iż fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają (mimo stwierdzonego zubożenia florystycznego) dość znaczącą jak dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków, a także kształtują się one w typowych dla siedliska warunkach abiotycznych (głównie: glebowych i wodnych).

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), z uwagi na postępującą sukcesję i dość znaczne zubożenie florystyczne fitocenoz tworzących siedlisko. stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z obecności w obszarze zasobnej naturalnej bazy diaspor siedliska umożliwiającej jego szybkie odtwarzanie lub poprawę struktury, na powierzchniach gruntów na których może potencjalnie wykształcić się przedmiotowe siedlisko lub na już zajmowanych przez nie arealach. stopień możliwości odtworzenia: II (możliwy przy średnim nakładzie środków), głównie poprzez wdrożenie działań ochronnych w formie ekstensywnego użytkowania kośnego lub pastwiskowego siedliska, zgodnie z jego specyfiką oraz wymogami ochrony.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)

Siedlisko rozmieszczone jest dość równomiernie na terenie całej ostoi, występując głównie w formie licznych i bardzo zróżnicowanych pod względem powierzchni płatów. Do największych i jednocześnie zwartych kompleksów lasów grądowych można zaliczyć fitocenozy zlokalizowane w pobliżu miejscowości Gębice oraz Wielobłoto. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnie około 318 ha (co stanowi 10,3% całkowitej powierzchni obszaru).

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: B, w tym:

Reprezentatywność: ocena A (dobra), nadana na podstawie potwierdzenia, iż fitocenozy stanowiące identyfikatory geobotaniczne siedliska posiadają pełną jak dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków wykształconą w typowych warunkach glebowych, a także optymalnie wykształconą fizjonomię oraz strukturę.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fitocenoz stanowiących geobotaniczne identyfikatory siedliska oraz wysoki udział gatunków charakterystycznych. Ocenę zaniża jednak deficyt zasobów martwego i/lub zamierającego drewna, szczególnie jego formy wielkowymiarowej. stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z uwagi na przyjęcie i wdrożenie przez zarządcę terenu (PGL LP) w odniesieniu do "naturowych" leśnych siedlisk przyrodniczych, szczególnych zasad gospodarowania opartych na podstawach proekologicznych, gwarantujących w dłuższej perspektywie czasowej utrzymanie siedliska w niepogorszonej formie ochrony.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae, olsy źródłiskowe)

Siedlisko w obszarze rozmieszczone jest równomiernie na terenie całej ostoi, zajmując głównie strefę przykorytową rzeki Odry oraz Obrzycy, występując w formie licznych i bardzo zróżnicowanych pod względem powierzchni płatów. Głównymi fitocenzami reprezentującymi siedlisko w obszarze są zespoły łęgów wierzbowych *Salix albo-fragilis* oraz topolowych *Populetum albae*, które w większości przypadków nie mają charakteru zwartych kompleksów leśnych, a raczej luźnych, silnie prześwietlonych skupień po kilka-kilkanaście drzew występujących w mozaice z szuwarami oraz ziołoroślami, wzdłuż wałów i starorzeczy. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnie około 299 ha (co stanowi 9,7% całkowitej powierzchni obszaru).

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: A, w tym:

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną jak dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków runa oraz warstwy drzewostanu, wykształconą w typowych warunkach cyklicznych zalewów wód rzecznych oraz zachodzących procesach madotwórczych w strefie występowania łęgów.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana), z uwagi na

typowość wykształcenia fitocenozy siedliska oraz wysoki udział gatunków charakterystycznych, a także optymalnie wykształconą strukturę i fizjonomię zbiorowisk leśnych łęgów w typowych warunkach glebowo-hydrologicznych. stopień zachowania funkcji: I (doskonale perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Odry z cyklicznymi zalewami obszaru oraz zachodzącymi procesami madotwórczymi w strefach występowania siedliska, a także z uwagi na przyjęcie i wdrożenie przez zarządcę terenu (PGL LP) w odniesieniu do "naturalnych" leśnych siedlisk przyrodniczych, szczególnych zasad gospodarowania opartych na podstawach proekologicznych, gwarantujących w dłuższej perspektywie czasowej utrzymanie siedliska w nie pogorszonym stanie ochrony.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum)

Siedlisko w obszarze rozmieszczone jest równomiernie na terenie całej ostoi, występując w formie licznych płatów o zróżnicowanej pod względem wielkości powierzchni. Siedlisko zajmuje w obszarze łączny areał około 328 ha (co stanowi 10,6% całkowitej powierzchni obszaru).

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie siedliska na poziomie: A, w tym:

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną jak dla tej jednostki syntaksonomicznej charakterystyczną kombinację gatunków runa oraz warstwy drzewostanu, wykształconą w typowych warunkach cyklicznych zalewów wód rzecznych i/lub miejscowych podtopień na żyznych i zasobnych w azot glebach.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania struktury: I (doskonale zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fitocenozy siedliska oraz wysoki udział gatunków charakterystycznych, a także optymalnie wykształconą strukturę i fizjonomię zbiorowisk łęgów w typowych warunkach glebowo-hydrologicznych.

1130 Boleń *Aspius aspius*

Populacja gatunku rozmieszczona jest na całej długości koryta rzeki Odry, preferując typowe jak dla swojego gatunku siedliska tj. odcinki wód cechujące się silnym i wartkim nurtem, zwłaszcza w strefie przy ostrogowej oraz wzdłuż opasek brzegowych. Wielkość populacji w przedziale 1-50 osobników oszacowano na podstawie oceny eksperckiej w sposób wskazania najmniejszego możliwego przedziału.

Ocena ogólna znaczenia obszaru w ochronie gatunku na poziomie: B, w tym:

Ocena stanu populacji: na poziomie B, gatunek w obszarze obecny, choć w aktualnym stanie wiedzy, brak jest precyzyjnych danych ilościowych określających wielkość jej populacji (RDOŚ GW 2011, Zieleniewski 2011). Niemniej jednak, ze względu na zbieżność ekologicznych wymogów gatunku względem ogólnego charakteru obszaru (co czyni dany obszar "najbardziej odpowiednim" z punktu widzenia jego występowania oraz realizacji podstawowych funkcji życiowych), a także zważywszy na konieczność zapewnienia ochrony reprezentatywnej części populacji krajowej, w tym również ochrony naturalnego zasięgu biogeograficznego występowania gatunku w Polsce zachodniej (boleń w woj. lubuskim jest przedmiotem ochrony zaledwie w 2 z 63 obszarów o znaczeniu Wspólnotowym) - należy uznać przedmiotową populację za znaczącą w obszarze i tym samym potwierdzić istotne znaczenie obszaru w jej ochronie.

Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: II (elementy dobrze zachowane), z uwagi na znaczący udział powierzchniowy siedliska tj. rzeki Odry o optymalnych dla gatunku cechach tj. odcinkach wód cechujących się silnym i wartkim nurtem oraz obecnością na rzece Odrze ostróg i opasek brzegowych.

Izolacja: C (populacja nieizolowana).

1145 Piskorz *Misgurnus fossilis*

Ocena stanu populacji gatunku: na poziomie C (populacja znacząca). Gatunek w obszarze obecny, choć w aktualnym stanie wiedzy, brak jest precyzyjnych danych ilościowych określających wielkość jej populacji (RDOŚ GW 2011, Zieleniewski 2011). Niemniej jednak, ze względu na zbieżność ekologicznych wymogów gatunku względem ogólnego charakteru obszaru (co czyni dany obszar "najbardziej odpowiednim" z punktu widzenia jego występowania oraz realizacji podstawowych funkcji życiowych), a także zważywszy na konieczność zapewnienia ochrony reprezentatywnej części populacji krajowej, w tym również ochrony naturalnego zasięgu biogeograficznego występowania gatunku w Polsce zachodniej (piskorz w woj. lubuskim jest przedmiotem ochrony zaledwie w 8 z 63 obszarów o znaczeniu Wspólnotowym) - należy uznać przedmiotową populację za znaczącą w obszarze i tym samym potwierdzić istotne znaczenie obszaru w jej ochronie.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: I (elementy doskonale zachowane), z uwagi na znaczący udział powierzchniowy siedliska tj. rzeki Odry oraz Obrzycy, a także starorzeczy i dołów rzecznych oraz kanałów i rowów melioracyjnych o optymalnych dla gatunku cechach tj. odcinkach wód cechujących się niskim przepływem często z mulistym substratem wodnym dna cieku lub zbiornika z bujnie wykształconą roślinnością wodną.
Izolacja: C (populacja nieizolowana).

1149 Koza *Cobitis taenia*

Wielkość populacji w przedziale 1-50 osobników oszacowano na podstawie oceny eksperckiej w sposób wskazania najmniejszego możliwego przedziału. Ocena stanu populacji gatunku: na poziomie C (populacja znacząca). Gatunek w obszarze obecny, choć w aktualnym stanie wiedzy, brak jest precyzyjnych danych ilościowych określających wielkość jego populacji (RDOŚ GW 2011, Zieleniewski 2011). Niemniej jednak, ze względu na zbieżność ekologicznych wymogów gatunku względem ogólnego charakteru obszaru (co czyni dany obszar "najbardziej odpowiednim" z punktu widzenia jego występowania oraz realizacji podstawowych funkcji życiowych), a także zważywszy na konieczność zapewnienia ochrony reprezentatywnej części populacji krajowej, w tym również ochrony naturalnego zasięgu biogeograficznego występowania gatunku w Polsce zachodniej (koza w woj. lubuskim jest przedmiotem ochrony zaledwie w 15 z 63 obszarów o znaczeniu Wspólnotowym) - należy uznać przedmiotową populację za znaczącą w obszarze i tym samym potwierdzić istotne znaczenie obszaru w jej ochronie.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: I (elementy doskonale zachowane), z uwagi na znaczący udział powierzchniowy siedliska tj. rzeki Odry oraz Obrzycy, a także starorzeczy i dołów rzecznych oraz kanałów i rowów melioracyjnych o optymalnych dla gatunku cechach tj. odcinkach wód cechujących się stosunkowo wartkim przepływem, często z mulistym lub piaszczystym substratem wodnym dna cieku lub zbiornika z bujnie wykształconą roślinnością wodną.
Izolacja: C (populacja nieizolowana).

5339 Różanka *Rhodeus sericeus*

Wielkość populacji w przedziale 1-50 osobników oszacowano na podstawie oceny eksperckiej w sposób wskazania najmniejszego możliwego przedziału. Ocena stanu populacji gatunku: na poziomie C (populacja znacząca). Gatunek w obszarze obecny, choć w aktualnym stanie wiedzy, brak jest precyzyjnych danych ilościowych określających wielkość jego populacji (RDOŚ GW 2011, Zieleniewski 2011). Niemniej jednak, ze względu na zbieżność ekologicznych wymogów gatunku względem ogólnego charakteru obszaru (co czyni dany obszar "najbardziej odpowiednim" z punktu widzenia jego występowania oraz realizacji podstawowych funkcji życiowych), a także zważywszy na konieczność zapewnienia ochrony reprezentatywnej części populacji krajowej, w tym również ochrony naturalnego zasięgu biogeograficznego występowania gatunku w Polsce zachodniej (różanka w woj. lubuskim jest przedmiotem ochrony zaledwie w 9 z 63 obszarów o znaczeniu Wspólnotowym) - należy uznać przedmiotową populację za znaczącą w obszarze i tym samym potwierdzić istotne znaczenie obszaru w jej ochronie. Wielkość populacji w przedziale 1-50 osobników oszacowano na podstawie oceny eksperckiej w sposób wskazania najmniejszego możliwego przedziału.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: I (elementy doskonale zachowane), z uwagi na znaczący udział powierzchniowy siedliska tj. rzeki Odry oraz Obrzycy, a także starorzeczy i dołów rzecznych oraz kanałów i rowów melioracyjnych o optymalnych dla gatunku cechach tj. odcinkach wód cechujących się stosunkowo wartkim przepływem, często z mulistym lub piaszczystym substratem wodnym dna cieku lub zbiornika z bujnie wykształconą roślinnością wodną oraz liczną obecnością małż z rodziny skójkowatych.

Izolacja: C (populacja nieizolowana).

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Obszar obfituje w wiele małych, nasłonecznionych, częściowo zarośniętych zbiorników potencjalnie odpowiednich dla kumaka, które mogą pełnić różne funkcje (miejsca godów, rozrodu, żerowiska) i być użytkowane naprzemiennie w różnych latach. Godujące samce kumaka nizinnego stwierdzono na 8 stanowiskach. Większość stanowisk (6) położona jest w międzywalu Odry. Populację oszacowano na podstawie informacji z kart obserwacji w przedziale 1500-300 osobników.

Ocena populacji: ocena C, zawierająca się w przedziale $2\% \geq p > 0$, na podstawie szacunku wielkości krajowych zasobów danego gatunku na terenie Polski.

Stan zachowania: ocena B (dobry), w tym: stopień zachowania cech siedliska: II (elementy dobrze zachowane) Izolacja: C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania). Posługując się

wskaźnikami stanu siedliska spośród 25 ocenianych stanowisk tylko na jednym stan siedlisk oceniono jako właściwy (FV), 22 stanowiska uzyskały ocenę U1 (niezadowalający), a 2 stanowiska U2 (stan zły) [9]. Ocena ogólna wartości obszaru dla ochrony danego gatunku na poziomie: C (znacząca), jest efektem podsumowania powyższych parametrów.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Ocena stanu populacji gatunku: na poziomie C (populacja znacząca). Gatunek w obszarze obecny, choć w aktualnym stanie wiedzy, brak jest precyzyjnych danych ilościowych określających wielkość jego populacji (RDOŚ GW 2011). Niemniej jednak, ze względu na zbieżność ekologicznych wymogów gatunku względem ogólnego charakteru obszaru (co czyni dany obszar "najbardziej odpowiednim" z punktu widzenia jego występowania oraz realizacji podstawowych funkcji życiowych), a także zważywszy na konieczność zapewnienia ochrony reprezentatywnej części populacji krajowej, w tym również ochrony naturalnego zasięgu biogeograficznego występowania gatunku w Polsce zachodniej (bóbr w woj. lubuskim jest przedmiotem ochrony zaledwie w 15 z 63 obszarów o znaczeniu Wspólnotowym) - należy uznać przedmiotową populację za znaczącą w obszarze i tym samym potwierdzić istotne znaczenie obszaru w jej ochronie. Do określenia wielkości populacji o danych jakości P użyto założeń długość cieku 17 km, zatem $17 \times 1 = \min$, $17 \times 1,7 = \max$. Wielkość populacji w przedziale 17-28 osobników.

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: I (elementy doskonale zachowane), z uwagi na znaczący udział powierzchniowy siedliska w obszarze tj. koryta rzeki Odry oraz Obrzycy, a także starorzeczy i dołów rzecznych oraz licznych kanałów i rowów melioracyjnych o optymalnych dla gatunku cechach występujących w otoczeniu zbiorowisk bardzo dobrze rozwiniętych zarośli wierzbowych, roślinności wodnej oraz lasów łęgowych.

Izolacja: C (populacja nieizolowana).

1355 Wydra *Lutra lutra*

Ocena stanu populacji gatunku: na poziomie C (populacja znacząca). Gatunek w obszarze obecny, choć w aktualnym stanie wiedzy, brak jest precyzyjnych danych ilościowych określających wielkość jego populacji (RDOŚ GW 2011). Niemniej jednak zważywszy na specyfikę gatunku oraz jego zbieżność wymogów ekologicznych z ogólnym charakterem obszaru, a także konieczność zapewnienia ochrony ciągłości zasięgu biogeograficznego gatunku w Polsce zachodniej (wydra w woj. lubuskim jest przedmiotem ochrony zaledwie w 18 z 63 obszarów o znaczeniu Wspólnotowym) - należy uznać przedmiotową populację za znaczącą w obszarze i tym samym potwierdzić istotne znaczenie obszaru w jej ochronie. Do określenia wielkości populacji o danych jakości P użyto założeń długość cieku 17 km, zatem $17 \times 0,1 = \min$, $17 \times 0,3 = \max$. Wielkość populacji w przedziale 2-6 osobników

Stan zachowania: ocena A, w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: I (elementy doskonale zachowane), z uwagi na znaczący udział powierzchniowy siedliska w obszarze tj. koryta rzeki Odry oraz Obrzycy, a także starorzeczy i dołów rzecznych oraz licznych kanałów i rowów melioracyjnych o optymalnych dla gatunku cechach, występujących w otoczeniu zbiorowisk bardzo dobrze rozwiniętych zarośli wierzbowych, roślinności wodnej oraz lasów łęgowych.

Izolacja: C (populacja nieizolowana).

Ponadto na terenie obszaru stwierdzono występowanie siedliska 9190 i kozioroga dębosza, które nie są przedmiotami ochrony obszaru.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)

Ocena stopnia reprezentatywności siedliska: ocena D (nieznacząca). Siedlisko w obszarze obecne, jednak występuje w formie nieistotnej dla jego ochrony zarówno pod względem sposobu wykształcenia znacznie odbiegającego od wzorca syntaksonomicznego, jak również z uwagi na nieznaczącą powierzchnię siedliska w obszarze.

1088 *Cerambyx cerdo*

Ocena stanu populacji gatunku: na poziomie D (populacja nieistotna). Badania naukowe przeprowadzone przez ekspertów w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem planu zadań ochronnych, potwierdziły jednoznacznie, że populacja gatunku w obszarze ma charakter marginalny i nieznaczący oraz że obszar nie pełni istotnej roli w ochronie lokalnej populacji gatunku w skali kraju (RDOŚ GW 2011, Gawroński 2011).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02.01		b
M	A04.03		i
M	H01	X	b
M	I01		b
L	J02.04.02		i
M	J02.03		i
M	A03.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	B02.01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

[1] RDOŚ GW. 2011. Dokumentacja projektu planu zadań ochronnych obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Kargowskie Zakola Odry PLH080012. [2] Zieleniewski W. 2011. Ryby z Załącznika II Dyrektywy (92/43/EWG) w SOO PLH080012 "Kargowskie Zakola Odry" oraz PLH080014 "Nowosolska Dolina Odry" - materiały do projektu zadań ochronnych. Zielona Góra, listopad. [3] Stanowiska Zespołu Doradztwa Merytorycznego (ZDM) wraz z pismem Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska znak: DON-WP.082.5.14.2012.jb.4 oraz DON-WP082.5.14.2012.jb.[4] Bartoszewicz M. 2019. Dokumentacja inwentaryzacji przyrodniczej gatunku kumak nizinny Bombina orientalis w obszarze Natura 2000 Kargowskie Zakola Odry PLH080012 w województwie lubuskim.[5] Stopczyński M., Ignaczak M. 2020. Końcowy raport z prac wykonanych na potrzeby ekspertyzy przyrodniczej - Obszar Natura 2000 Kargowskie Zakola Odry PLH080012: 1308 Mopek Barbastella barbastellus, 1324 Nocek duży Myotis myotis.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

[Powrót](#)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	79.66				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Nowosolska Dolina Odry	*	79.65
PL04	Rynny Obrzycko-Obrzańskie	*	0.01

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim
Adres:	Polska Jagiellończyka 13 66-400 Gorzów Wielkopolski
Adres e-mail:	sekretariat@gorzowwlp.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kargowskie Zakola Odry PLH080012 Link: http://dzienniki.luw.pl/#/search
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH080012

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych
(opcjonalnie)

--